

เรื่อง ตมตสาชณะ พ.ศ. 2506
และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี

เรื่อง ตลาดสาธารณะ

พุทธศักราช 2506

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และ มาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.สาธารณสุข (ฉบับที่ 4) เทศบาลเมืองอุบลราชธานีจึงออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องตลาดสาธารณะ พุทธศักราช 2506”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า เฉพาะตลาดสาธารณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดให้มีและบำรุง

ข้อ 4. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดให้มีตลาดในที่แห่งใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่นายหนึ่งเป็นผู้ตรวจเพื่อรักษาดลาด ควบคุม และปฏิบัติการทั้งปวงในตลาดให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด โดยเทศบัญญัตินี้และตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายใต้ความอำนวยการและบังคับบัญชาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 5. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้เช่าตลาดหรือสถานที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาดไปจัดทำ ให้บุคคลนั้นเป็นผู้ดูแลตลาดในส่วนที่ตนได้เข้าไป และมีหน้าที่เหมือนหนึ่งผู้ดูแลตลาดซึ่งได้รับแต่งตั้งตามข้อ 4 ทุกประการ

ข้อ 6. ให้จัดระเบียบร้านขายของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์และที่ขายของในตลาด โดยแบ่งออกเป็นหมู่หรือแผนกตามประเภทของอาหารและสิ่งของที่ขาย รวมทั้งประเภทสัตว์ หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ และต้องจัดการดูแลควบคุมให้ผู้ขายของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้จัดไว้แล้ว

ข้อ 7. ให้เรียกเก็บค่าเช่าหรือค่าใช้ร้านขายของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์และที่ขายของในตลาดตามอัตราที่ระบุไว้ในรายการบัญชีท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8. ให้จัดการรักษาดลาดตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขนมูลสัตว์และสิ่งปฏิกูลออกจากตลาดตามระเบียบต่อไปนี้

(1) ต้องจัดให้มีส้วม ซึ่งต้องรักษาให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ

- (2) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเป็นปริมาณเพียงพอสำหรับล้างมือ ล้างสินค้าและล้างตลาด
- (3) ต้องจัดการกวาดและล้างตลาดให้สะอาดอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง
- (4) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามเทศบัญญัติ ว่าด้วยการนั้นหรือ

ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

- (5) ต้องจัดให้มีโคมไฟ ซึ่งให้แสงสว่างพอจุดไว้ในตลาดในเวลากลางคืน
- (6) ต้องดูแลไม่ให้บุคคลใดนอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน
- (7) ต้องดูแลไม่ให้ผู้ใดสะสมหรือเก็บสิ่งของสำหรับขายในตลาดในระหว่างเวลาที่ปิด

ตลาดแล้ว

- (8) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 9. ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าสู่ตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญดังต่อไปนี้ในตลาด คือ

(1) นำแมว ลิง สุนัข สุนัข กระบือ หรือสัตว์ที่อาจก่อให้เกิดความรำคาญหรือดูร้ายเป็นที่หวาดเสียว อาจก่อให้เกิดอันตรายเข้าไปในตลาด

(2) สะสม หมักหมม หรือเพ่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดให้สถานที่รกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

- (3) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะที่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่ากลัวอันตราย

- (4) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็น

อันตรายแก่สุขภาพ

(5) ถ่ายเทสิ่งมูลฝอยหรือปฏิกูลในที่อื่นใดนอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

ข้อ 10. ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต

ในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ทำเรื่องราวยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ 11. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดตามประเภทของที่ขายและตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ผู้เข้าขายของคนใดขายของหลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในประเภทที่มีอัตราสูงแต่ประเภทเดียว

ข้อ 12. ผู้เข้าขายของในตลาดจะขอเปลี่ยนใบอนุญาตเพื่อเข้าขายของประเภทอื่นที่ตนไม่ได้รับอนุญาตก็ได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ถ้าใบอนุญาตที่ขอเปลี่ยนใหม่มีอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราสูงกว่าใบอนุญาตที่ตนมีอยู่แล้วเท่าใด ต้องเสียเพิ่มอีกเท่านั้น

ข้อ 13. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน 2 คนเท่านั้น

ข้อ 14. ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัติแต่ยังไม่มีใบอนุญาตต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ 10 ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 15. ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(1) วางสิ่งของที่ขายอยู่ภายในขอบเขตของร้าน แทน โต๊ะ และที่ขายของที่จัดไว้ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด

(2) วางสิ่งของที่ขายให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับสินค้าประเภทนั้น ๆ

(3) แต่งกายให้สะอาดและจัดให้ผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาด

(4) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาหารหรือปรุงอาหารให้พื้นฝุ่นละอองและแมลงวัน และต้องรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ

(5) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แซ่ ล้างอาหารและภาชนะ

(6) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และต้องล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(7) ใช้วัตถุที่สะอาดห่อหรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(8) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจทำการประกอบปรุงหรือขายอาหาร

(9) ทำความสะอาดแก่ร้าน แทน โต๊ะ หรือที่ขายของทุกวันก่อนวางของขาย

(10) ปฏิบัติการอย่างอื่นให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 16. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาดเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อดังต่อไปนี้ คือ

(1) กามโรค

(2) วัณโรค

(3) โรคเรื้อน

(4) อุดทะราด

(5) ไข้รากสาดน้อย

(6) โรคบิด

ข้อ 17. ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 04.00 น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 19.00 น. แต่ในโอกาสพิเศษหรือสำหรับตลาดเฉพาะแห่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะให้เปิด หรือปิดตลาดในเวลาอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ 18. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พุทธศักราช 2484

ข้อ 19. ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดคนใดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้
ข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน 15 วัน ในกรณีที่ผู้รับใบ
อนุญาตต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา 2 ครั้งแล้ว ถ้าขึ้นกระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอน
ใบอนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ 20. ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อ หรือเป็น
พาหะโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน ข้อ 16 ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดต่อไป
จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ประกาศ ณ วันที่ 27 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2507

(ลงนาม) พ.ต.อ.เดช บัตพันธ์

(พ.ต.อ.เดช บัตพันธ์)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงนาม) กำจัด ชาติสุวรรณ

(นายกำจัด ชาติสุวรรณ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

**บัญชีรายละเอียดแสดง
อัตราค่าเช่าร้าน โต๊ะ แท่น ที่ขังสัตว์ และที่ขายของอื่น ๆ
ต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ตลาดสาธารณะ
พุทธศักราช 2506**

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมไม่ เกินสิบบาทต่อเดือน		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1.	ร้านขายของ	3.-	-	การกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าเช่า โต๊ะ แท่น ที่ขังสัตว์ ตามเทศบัญญัตินี้ คิดค่า ธรรมเนียมตารางเมตรละ ไม่น้อยกว่าหนึ่งบาท แต่ ไม่ให้เกินเดือนละสิบบาท
2.	โต๊ะ	2.-	-	
3.	แท่น	1.-	-	
4.	ที่ขังสัตว์	1.-	-	
5.	ที่ขายของสำหรับวางขายอื่น ๆ คิดเป็น ราย ๆ ละ	-	50	

**บัญชีรายละเอียดแสดง
อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ
ต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ตลาดสาธารณะ
พุทธศักราช 2506**

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมไม่ เกินสิบบาทต่อเดือน		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1.	สัตว์เป็น เช่น เป็ด ไก่ ปลา			การกำหนดค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตให้เข้าขายของ ในตลาดสาธารณะจะ กำหนดแต่ละประเภทให้ มีอัตราต่างกันก็ได้แต่ต้อง ไม่เกินฉบับละ 1 บาท
2.	เนื้อสดต่าง ๆ เช่น เนื้อโค เนื้อสุกร ปลา กุ้ง หอย ปู ฯลฯ			
3.	อาหารจำพวกที่มีเครื่องปรุงพร้อม หรือ ปรุงเสร็จแล้ว ซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันที เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว เนื้อสะเต๊ะ ขนม ต่างๆ ผลไม้กวนหรือของอื่นในทำนองนี้			
4.	ของหมัก คอง เช่น ปลาร้า ปลาเฒ่า กะปิ น้ำปลา ผักคอง หอยคอง เต้าเจี้ยว หรือ ของอื่นในทำนองนี้			
5.	อาหารแห้งและเครื่องเค็ม เช่น ปลาเค็ม เนื้อเค็ม ไข่เค็ม ผักเค็มต่าง ๆ หอย กระเทียม เกลือ น้ำตาล พริกไทย พริก แห้ง หรือของอื่นใดในทำนองนี้			
6.	ผลไม้ต่าง ๆ			
7.	ผักสด พืชสดต่าง ๆ เช่น ผักสดต่าง ๆ พริก มะนาว มะเขือและพืชอื่นใดใน ทำนองนี้			
8.	เครื่องคั้นต่าง ๆ เช่น น้านม ชา กาแฟ ไอศกรีม น้ำหวาน น้ำแข็ง หรือสิ่งอื่นใด ในทำนองนี้			
9.	อาหารกระป๋อง ฯลฯ			

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดสาธารณะ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

หลักการ

เพื่อปรับปรุงค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้เข้าขายของในตลาดของเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด
สาธารณะ

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม 2528 ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ
ขึ้นใหม่ จึงเห็นสมควรปรับปรุง แก้ไขเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดสาธารณะ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ตลาดสาธารณะ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2484 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี ตราเทศบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาล โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดสาธารณะ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต ให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดสาธารณะ พ.ศ.2506 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ ท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดสาธารณะ พ.ศ.2506 ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือนมีนาคม พ.ศ.2530

(ลงชื่อ) ประจวบ ศรีธัญรัตน์
(นายประจวบ ศรีธัญรัตน์)
นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงนาม) เอกิจ เจริญศรี
(นายเอกิจ เจริญศรี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ

เลขที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
1.	ค่าใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ ฉบับละ	4.-	-